

εργασία του οι εναγόμενες δεν του κατέβαλαν τις νόμιμες αποδοχές του συνολικού ποσού [REDACTED] ΕΥΡΩ που αντιστοιχεί στο άθροισμα των ποσών των δεδουλευμένων αποδοχών, των δώρων Πάσχα και των δώρων Χριστουγέννων αφενός λόγω της μεταξύ τους σύμβασης εργασίας και επικουρικά λόγω του ότι σε περίπτωση που κριθεί άκυρη η σύμβαση, αυτές καρπώθηκαν ωφέλεια ίση με τα μη καταβληθέντα σε αυτόν ποσά, με το νόμιμο τόκο από τότε που έκαστο κονδύλιο κατέστη απαιτητό, άλλως από την επίδοση της αγωγής καθώς (ζητά) και να επιβληθούν σε βάρος τους τα δικαστικά τους έξοδα.

Με το παραπάνω περιεχόμενο η αγωγή, κατόπιν ολικής τροπής του καταψηφιστικού της αιτήματος σε αναγνωριστικό, αρμόδια καθ' ύλην (16 Κ.Πολ.Δ) και κατά τόπο (33 Κ.Πολ.Δ) εισάγεται για να δικαστεί από το παρόν Δικαστήριο κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (663 επ. Κ.Πολ.Δ.). Ωστόσο πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα σε σχέση με το κύρος αυτού. Αρχικά με το υπό κρίση δικόγραφο ενάγονται δύο νομικά πρόσωπα που κατά τα ιστορούμενα σε αυτό επιχειρείται ανεπιτυχώς να επιστηριχθεί η ευθύνη τους στη μεταβίβαση επιχειρήσεων, ώστε να θεμελιωθεί εις ολόκληρον ευθύνη τους στην καταβολή των αγωγικών αξιώσεων. Ωστόσο στην προκείμενη περίπτωση πρόκειται περί διαζευκτικής εναγωγής που δημιουργεί αβεβαιότητα ως προς το πρόσωπα των διαδίκων και ειδικά των εναγομένων, στην περίπτωση δε αυτήν, καπτ' αυτεπάγγελτο κρίση του Δικαστηρίου το δικόγραφο θεωρείται συνολικά άκυρο και η αγωγή απορρίπτεται ως αόριστη, κατ' αμφότερες τις βάσεις της (219 Κ.πολ.Δ). Επιπρόσθετα την ίδια δικονομική κύρωση επισείει το υπό κρίση δικόγραφο λόγω του ότι καίτοι επικαλείται ως συμφωνημένο μισθό αυτόν που καθορίσθηκε κάθε φορά από τις εκάστοτε ισχύουσες ΣΣΕ, εντούτοις για την εξεύρεσή του δεν καθορίζει τα έτη προϋπηρεσίας του ενάγοντος, ώστε να εξευρεθεί το οφειλόμενο ποσό, ούτε ορίζονται οι ημέρες του Σαββάτου και της Κυριακής, μολονότι αιτείται αμοιβή και για εργασία τις ημέρες αυτές. Περαιτέρω, δέοντα να επισημανθεί ότι και η επικουρική βάση κατά το σκέλος της που επιχειρείται να στηριχθεί η αξίωση του ενάγοντος στην ακυρότητα της σύμβασης, τυγχάνει αόριστη, καθόσον δεν ιστορείται ο λόγος ακυρότητας, αλλά και κατά το σκέλος της, μέχρι τουλάχιστον το έτος 2005 είναι μη νόμιμη, διότι η παραγραφή των αξιώσεων συνιστά νόμιμη αιτία πλουτισμού με αποτέλεσμα τη μη αναζήτησή τους. Κατά συνέπεια, θα πρέπει η αγωγή να απορριφθεί κατά τα ειδικότερα ανωτέρω αναφερόμενα, τα δε δικαστικά έξοδα των εναγόμενων θα πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του ενάγοντος, λόγω της ήπας του στη μεταξύ τους δίκη (176 Κ.Πολ.Δ), κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ